

шапокъ (трандафелъ), бѣше положено срѣдъ черквѣ-
тѣ подѣ единѣ накинѣнъ катафалкѣ (мѣсто на кое-то
слагать носило-то). Додѣто сроднищи-ти ꙗꙗ пріятелѣ
познайнищи на младѣ-тѣ, и голѣмо количество отъ
равнодушны, кои-то любопытство-то привлечя всяко-
га въ подобны случаи, и церемоніи, трупахъ ся о-
коло носило-то, отведнѣждѣ плачове-ти и пеніи-та
заглушихъ ся отъ опаснѣ-тѣ онаѣ мѣлѣхъ, коя-то
ся бѣше раздала по цѣлыя градѣ. Нѣколко стѣкла
строшени захванахъ да ся търкалятъ по олтарены-ты
плочи; единѣ бѣлѣ прахъ като снѣгъ нача да па-
да по-много надѣ събраны-ты; това бѣше частицы
отъ варъ и гипсъ отлепени отъ свода (кубе-то). Въ
истѣ-тѣ минутѣ сичкы-ты оныя хора, на кои-то
лица-та бѣхъ начертани съ единѣ дълбокѣ скѣрбъ и
суетна непопечинность, хванахъ да ся слисвать и да
ся удивлявать; а най-вече да ся страхувать отъ е-
динѣ явнѣ опасность. А колко ся исплашихъ, кога
видяхъ носило-то на мъртвеца да ся бута, и на околѣ
сребарни-ти свѣтилищи да ся мърдать, като да ис-
кахъ да трѣгнѣтъ и да вървать. На такова зрѣніе
и най-ярко-то сѣрдце отмѣкнува; пѣніи-та ся прѣка-
сахъ, священники-ти ся оттеглихъ какво-то да ос-
тавятъ мѣсто-то Богу; а челоуѣци-ти като вървахъ
че е дошло врѣмя да слѣзе отъ Небе-то тѣхный
сѣдникъ, бѣгахъ като бѣсны камъ врата-та, за да
найдѣтъ случайно смѣръть-тѣ си, коѣ-то искахъ да
избѣгнѣтъ. —Слѣдъ нѣколко минуты, врѣмя-то ся
укроти и опасность-та прѣмина, страхъ-тѣ обаче
слѣдваше още. Клиръ-тѣ съвѣсѣмъ смѣтенъ доде
при носило-то [все наполовина бѣше ся страшило!],
да свѣрши опояваніе-то си. Послѣ отидохъ да по-